

Пам'яті Валентини Олександрівни Трипільської

9 травня 2019 р. пішла у вічність Валентина Олександрівна Трипільська. Її життя — яскравий приклад творчого і небайдужого ставлення до роботи і одночасно доброго і приятного ставлення до колег незалежно від їхнього віку, статі й службового положення.

Зоряний час Валентини Олександрівни почався у 1970—1980 роках, коли стрімко зросли об'сяги регіональних досліджень земної кори і верхів мантиї методом глибинного сейсмічного зондування (ГСЗ). У ті далекі часи основні принципи побудови сейсмічних розрізів ГСЗ (і не тільки) розробив учений, співробітник Інституту геофізики ім. С. І. Субботіна НАН України Віталій Миколайович Пилипенко. Він побудував набір променевих діаграм — сейсмічні промені, які виходили з початку координат і поширювались на довільні глибини і відстані. Звичайно, форма цих

діаграм залежала від особливостей просторового розподілу швидкостей поширення сейсмічних хвиль у досліджуваному середовищі. Постає задача — з'ясувати по можливості особливості зв'язку між швидкісними параметрами середовища і формою годографів відбитих хвиль. З цим завданням успішно впоралася Валентина Олександрівна. Через її руки пройшло багато сотень побудованих сейсмічних відбивних площадок, за якими в подальшому було сформовано глибинні розрізи уздовж численних профілів ГСЗ. У створенні цих розрізів брав участь великий колектив виконавців, важливе місце в якому посідала Валентина Олександрівна.

Результати глибинних досліджень методом ГСЗ не втрачають своєї актуальності й донині. У цьому — велика заслуга Валентини Олександрівни.

Вічна їй пам'ять!

Колеги